

- 5) Skal det under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, når alle betalinger og forretninger blev indstillet ved BNB's forvaltningsråds afgørelse nr. 73 af 20. juni 2014, og indskyderne i perioden fra den 20. juni 2014 til den 6. november 2014 hverken kunne anmode om udbetaling eller havde adgang til deres indskud, lægges til grund, at alle dækkede tidsubegrænsede indskud (over hvilke der kan disponeres over uden forudgående anmeldelse, og som skal udbetales omgående ved anfordring) var blevet indisponible som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra i), i direktiv 94/19, eller kræver betingelsen, at et indskud »er forfaldet til udbetaling, men ikke er blevet udbetalt af et kreditinstitut«, at indskyderne skal have forlangt udbetaling af kreditinstituttet (ved anmodning, anfordring), uden at dette er blevet efterkommet?
- 6) Skal artikel 1, stk. 3, litra i), artikel 10, stk. 1, i direktiv 94/19 og ottende betragtning til direktiv 2009/14 ⁽²⁾ fortolkes således, at »de kompetente myndigheder« skønsmargen ved vurderingen i henhold til artikel 1, stk. 3, litra i), i alle tilfælde er begrænset af fristen i henhold til litra i), andet punktum, eller tillader de med henblik på det skærpede tilsyn som omhandlet i ZKI's artikel 115, at indskuddene forbliver indisponible i længere tid end fastsat i direktivet?
- 7) Har artikel 1, stk. 3, litra i), og artikel 10, stk. 1, i direktiv 94/19 direkte virkning, og giver de indehavere af indskud i en bank, som er tilsluttet indskudsgarantiordningen, ret til — foruden deres ret til erstatning gennem denne ordning op til det i artikel 7, stk. 1, i direktiv 94/19 omhandlede beløb — at holde staten ansvarlig for tilsidesættelse af EU-retten, idet de indstævner den myndighed, der er ansvarlig for at konstatere, at indskuddene er indisponible, med påstand om erstatning for den skade, som er opstået som følge af den forsinkede betaling af det dækkede indskudsbetrag, hvis afgørelsen i henhold til artikel 1, stk. 3, litra i), er truffet efter udløbet af den i direktivet fastsatte frist på fem dage, og denne forsinkelse skyldes virkningen af en saneringsforanstaltning, som skal beskytte banken mod insolvens, og som er anordnet af denne myndighed, eller tillader de under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende en national bestemmelse som bestemmelsen i ZKI's artikel 79, stk. 8, hvorefter BNB, dens organer og de af disse befuldmægtigede personer kun er ansvarlige for de skader, der opstår under varetagelsen af deres tilsynsopgaver, hvis disse er udvirket forsætligt?
- 8) Udgør en tilsidesættelse af EU-retten, som består i, at »de kompetente myndigheder« ikke har truffet en afgørelse efter artikel 1, stk. 3, litra i), i direktiv 94/19, en »tilstrækkeligt kvalificeret overtrædelse«, som kan udløse en medlemsstats ansvar for skader gennem et søgsmål mod tilsynsmyndigheden, og under hvilke forudsætninger er dette tilfældet, og er følgende omstændigheder af betydning i denne forbindelse: a) at fonden til dækning af bankindskud (Fond za garantiranje na vlogovete v bankite, herefter »FGVB«) ikke rådede over tilstrækkelige midler til at dække alle garanterede indskud; b) at kreditinstituttet i den periode, hvor betalingerne forblev indstillet, blev sat under skærpet tilsyn for at beskytte mod insolvens; c) at sagsøgerens indskud blev udbetalt, efter at BNB havde konstateret, at saneringsbestræbelserne ikke havde udsigt til at lykkes; [d)] at sagsøgerens indskud med tillæg af afkastet af renterne, beregnet for perioden fra den 20. juni 2014 til og med den 6. november 2014, blev udbetalt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30.5.1994 om indskudsgarantiordninger (EFT L 135, s. 5).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11.3.2009 om ændring af direktiv 94/19/EF om indskudsgarantiordninger for så vidt angår dækningsniveau og udbetalingsfrist (EUT L 68, s. 3).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Versailles (Frankrig) den
17. november 2016 — Green Yellow Canet en Roussillon SNC mod Enedis, SA**

(Sag C-583/16)

(2017/C 038/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Versailles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Green Yellow Canet en Roussillon SNC

Sagsøgt: Enedis, SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 107, stk. 1, TEUF fortolkes således, at den mekanisme, der består i en forpligtelse til at købe elektricitet produceret i anlæg, der anvender solstrålingsenergi, til en pris, der er højere end markedsprisen, og som finansieres af de endelige elforbrugere, såsom den mekanisme, der er fastsat i ministerielle bekendtgørelser af 10. juli 2006 (JORF nr. 171 af 26.7.2006, s. 11133) og af 12. januar 2010 (JORF nr. 0011 af 14.1.2010, s. 727), der fastsætter betingelser for køb af denne elektricitet, sammenholdt med lov nr. 2000-108 af 10. februar 2000 om modernisering og udvikling af den offentlige elektricitetstjeneste, dekret nr. 2000-1196 af 6. december 2000 og dekret nr. 2001-410 af 10. maj 2001, udgør statsstøtte?
- 2) I bekræftende fald, skal artikel 108, stk. 3, TEUF da fortolkes således, at den manglende forudgående anmeldelse til Europa-Kommissionen af denne mekanisme påvirker gyldigheden af de nævnte bekendtgørelser, der gennemfører den omtvistede støtteforanstaltning?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Versailles (Frankrig) den
17. november 2016 — Green Yellow Hyères Sup SNC mod Enedis, SA**

(Sag C-584/16)

(2017/C 038/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Versailles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Green Yellow Canet en Roussillon SNC

Sagsøgt: Enedis, SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 107, stk. 1, TEUF fortolkes således, at den mekanisme, der består i en forpligtelse til at købe elektricitet produceret i anlæg, der anvender solstrålingsenergi, til en pris, der er højere end markedsprisen, og som finansieres af de endelige elforbrugere, såsom den mekanisme, der er fastsat i ministerielle bekendtgørelser af 10. juli 2006 (JORF nr. 171 af 26.7.2006, s. 11133) og af 12. januar 2010 (JORF nr. 0011 af 14.1.2010, s. 727), der fastsætter betingelser for køb af denne elektricitet, sammenholdt med lov nr. 2000-108 af 10. februar 2000 om modernisering og udvikling af den offentlige elektricitetstjeneste, dekret nr. 2000-1196 af 6. december 2000 og dekret nr. 2001-410 af 10. maj 2001, udgør statsstøtte?
- 2) I bekræftende fald, skal artikel 108, stk. 3, TEUF da fortolkes således, at den manglende forudgående anmeldelse til Europa-Kommissionen af denne mekanisme påvirker gyldigheden af de nævnte bekendtgørelser, der gennemfører den omtvistede støtteforanstaltning?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig)
den 21. november 2016 — Mario Alexander Filippi m.fl.**

(Sag C-589/16)

(2017/C 038/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich